

daar niet f 560 het stuk kosten, maar slechts f 384. De opzichter van de equipage schrijft dit toe aan herhaaldelijke arbeid door belemmeringen die de regenten gedurende vijf à zes jaar opwierpen en aan het dure ijzer en kolen dat wegens eigen gebrek eraan [fol. 1198] gekocht moest worden. Wel is bevolen dat, als het daar niet voor een lagere prijs te krijgen is, het dan, indien onvermijdelijk, uit Batavia te laten komen. In vervolg op de laatste generale missive wordt bericht dat men er nog niet in is geslaagd de Suratse of Arabische hengsten die voor Kandy besteld waren, te kopen. Er is opnieuw om gevraagd en tevens om 100.000 ropia's naar Malabar te zenden. Eerder is het aannemen van halve ropia's verboden, omdat die in Bengalen $3\frac{43}{64}$ % verlies hadden gegeven, maar op de hele slechts $1\frac{7}{8}$ %.)

In opsigte der inlandse zaken is ons voorgekomen dat de actiën der Marhattas, die bij continuatie tegens den onderkoning van Deccan oorlogen, merkkelijk gedaalt zijn, waartoe onder anderen veel gecontribueert heeft het overlijden van hunnen vorst, bij de papieren deser directie van den jare 1754 en 1755 soseer gereputeert onder den naam van Nanna. Hoewel de moren, die met een leger van 60.000 ruyters tegens de Marhattas in het veld waaren, nog weynig progressen hebben gemaakt, wetende de laatstgemelde door haar beleyd en sinistere strecken de desseyne van den Deccansen onderkoning al vrijwel te verijdelen.

Middelerwijl blijft het aan desen oird krioelen van zeerovers, want d' eene is niet verdweenen, of men siet weder een ander tevoorschijn komen.

Fol. 1198v-1199r.

(In de vorige brief is de schade, ondervonden door de zeerovers uit Gheria Vijayadurg bij de ramp met de Getrouwigheid, behandeld. Het bestuur wilde zich tot de vorst van de Maratha's wenden, aan wie deze rovers schatting moeten betalen. Het wilde hem niet alleen herinneren aan de beloften en verzekeringen die Nanna gaf, maar ook aan het verdrag met hem om Compagnies schepen ongemoeid te laten. Het bestuur zegt weliswaar in één adem dat het weinig zal helpen. [fol. 1200] In de geheime brief van 27 april doet het voorstellen die in deze situatie niet verwerpelijk zijn, maar gezien de beperkte macht van de Compagnie zijn ze niet aan te raden. Dit soort rovers, sterker dan ooit, hebben een goed uitgeruste vloot van vijf driemasteren, zeven tweemaster gorabs en 40 à 45 gelias. Als deze zeemacht nog meer aangroeit, zou ze de scheepvaart en handel in de Westerkwartieren ernstig in gevaar kunnen brengen. De brieven uit Malabar melden dat de opvolger van Nanna een Angriase admiraal opdracht heeft gegeven op zee te roven, mits hij de vloot onderhield en een aanzienlijke som geld betaalde. Er wordt aan toegevoegd dat die rovers bij de aanval op de Getrouwigheid voor het eerst uitvoeren en dat zij tevens twee Portugese vaartuigen en een een scheepje uit Macao overmeesterden. [fol. 1201] De koning van Broach liet nieuwe ropia's slaan, wat nadelig is voor de gangbare. Het bestuur had daarom moeten toestaan dat het kantoor daar afziet van het voordeel van 2 % op de Suratse sicca ropia's. Onder de gekwalificeerde dienaren zijn onderkooplieden P.A. de Bellon en Wargaren overleden. Conform de opdracht om dienaren zonder ambt te laten voorgeaan is ter opvolging van de laatste als soldijboekhouder, in plaats van boekhouder Drabbe, die door het bestuur provisioneel was aangesteld, onderkoopman Reynier van Harn uit Batavia naar Surat gezonden. Zo is ook koopman Willem Blauwkamer, die zonder ambt was, ter opvolging van Van Jeeger tot eerste facteur te Broach benoemd, in plaats van de daartoe aangewezen Hendrik Cronenberg. [fol. 1202] Deze is naar Batavia opgeroepen. Omdat het tegen iedere bezuiniging indruist, is bevolen de boventallige schrijver, toegevoegd aan de soldijboekhouder, in te trekken. Het is een goed middel dat de twee rekruteerders van moslim matrozen, die het bestuur aanduidt als zielverkopers, een eresluiër naar 's lands wijze hebben gekregen om, ter voorkoming van tegenwerking door de regenten, te tonen dat zij onder de bescherming van de Compagnie staan. Dit is bij het gebrek aan volk temeer nodig om het bestuur in staat te stellen om de hernieuwde opdracht [fol. 1203] om met ieder schip minstens 100 moslim zeevarenden te zenden, uit te voeren. De gewone en geheime brieven tonen aan dat alles wat volgens het bestuur werving zou bemoeilijken, wordt vermeden. Verder wordt verwezen naar de gewis-